

фа за Германия.

Докато мадам Мерхенфелд беше много бойка, мъжът ѝ беше мек и споксен. Когато говореше против Хитлер, цялата трепереше от яд, ужасяваше се. Не беше антисемитка, макар да бе чиста германка. И Мерхенфелд не беше против евреите. Баща му не бил много богат, но бил, както отбелязахме, много обичан и уважаван.

Мадам Мерхенфелд беше млада, стройна, хубаво сложена, високо интелigentна. Нейният първи мъж също бил богат.

Дъщерята на мадам Мерхенфелд - Христиана, бе от първия ѝ мъж. Тук тя се облича и ожени за италианския пълномощен министър граф Махистрати. Имаше две деца. Махистрати също се ожени за втори път. И той е от богато италианско семейство. След завръщането си в Рим стана шеф на политическия отдел, а по-късно посланик в Анкара.

В София беше се възвръщала близка дружба между дъщерите на английския и френския пълномощни министри, на граф Мерхенфелд и моят дъщеря. Срецахме се ту у нас, ту у тях. Пълномощните министри искаха да немерят българка на тяхната възраст и да служи за връзка между тях. Най-напред френският пълномощен министър потърси тази дружба, понеже дъщеря му биле много свободомлюбива с цел дъщеря ми да ѝ окаже известно влияние. После се запознах с дъщерята на Рендел. Към тях се присъедини и дъщерята на директора на италианската банка "Комерциале" - Бенучи, която беше радно красива и възпитана девойка.

Един ден Бенучи ме помисли по телефона да го посети в банката. Отзовах се на поканата му. Посрещна ме с тон на извинение и загриженост:

- Викам Ви по моя работа, г. Пелевеев...

Введе ме в кабинета за приеми. Там откри мъката си:

- Директорът на пловдивския клон на банката Мерзгора иска да се ожени за моята дъщеря. Но тя не го харесва. Не дава и дума да